

A sport mint a modern társadalom modellje

Javasolt feldolgozási idő: 20 perc

Az olimpiai mozgalom jelszava: „Citius, altius, fortius!”. Vagyis, gyorsabban, magasabbra, erősebben! Ha azonban mindig az előző rekord adja a mércét, amihez képest gyorsabban, erősebben kell valamit sikeresen végrehajtani, amihez képest magasabbra kell törni, akkor a rekordhoz szükséges teljesítmény mértéke folyamatosan növekszik. Jól észlelhető azonban az is, hogy a rekordok közötti különbségek egyre kisebbek lesznek: eleinte nagy ugrások dokumentálhatóak, ám jelenleg már szinte alig mérhető a különbség. Ez azt jelzi, hogy a sportteljesítmények immár az emberi teljesítőképesség határait feszegetik, s felvetődik a kérdés, vajon fenntartható-e ez a folyamat?

A fenntarthatóság fogalma amúgy is korunk kulcskérdésére utal. A fenntarthatatlan és mégis tovább működtetett ipari és gazdasági folyamatok háttérében is a teljesítményelv túlhajtása áll.

A filozófiában gyakran alkalmazzák a gondolatkísérlet módszerét. Ilyenkor egyszerűen csak el kell képzelnünk egy furcsa, szélsőséges helyzetet annak érdekében, hogy láthatóvá váljon egy amúgy rejtve maradó sajátosság. Ilyen híres gondolatkísérlet például Platón barlanghasonlata¹.

A modern sport kapcsán tehát képzeld most el, hogy nem összesítik többé az eredményeket, nincs többé abszolút mérce! Mit gondolsz, megváltozna a sport? Kevésbé lennének izgalmasak a versenyek? Ez az intézkedés vajon egy csapásra megszüntetné a doping kísértését? Megszűnne az üzlet befolyása a sportban?
